

Salvia plurianalis Stevani
Est de dove ori in sezonata
Istria si Dalmatia.

*Prețul pentru Austria
pe an întregu . . . 10 E. v.
— jumătate de anu . . . 5 E. v.*

<i>Pseuderemus</i>	Strainicola
jee ana istrega	14 fl. v. a.
n jumsetabe	7 fl. v. a.

CONCORDIA

DIURNALIU POLITICU SI LITERARIU

Prenumerarea se face la Tipografia Tratiner-Carelliana la strada domneasca Nr. 2, era corespondint cu Redactia din cadrul Strazii Sacraului (Zicker-Gasse Nr. 9), unde sunt si sediile altor securilor ce releva administra-

Scrierile nefranurile și corespondințele amicilor nu se publică. Scrierile nepublicate se vor adăuga.

REVISTA POLÍTICA

REVISTÀ POLITICA. 10. 1

Pesta 27. tauru 11. martiu 1868.

tenesc de a nu asundi cu recriminatiiunile români în contra catedriilor intreprinderii¹ cum dicu ele, a-le Principali Cusa, apoi din canda în canda, ca și la una sau mai multe, care avea, alarmase publicul a supra-situaționii din România, și aceste se întempeau numai decât ori Domnitorul Român își face cale unei pașe spre înaintarea fericei statului roman, ci chiar și atunci candu acesta să fi apă indemnată a-si semănături ministeriale. Astfel, cunda din demnitatea D. Cogălniceanu, — pre care nemți nu-lu potă suferi, — inventara curiosului incediente în preferință consulatul Francez, stricându-

cu preferință consumul francez, strigând în lumea largă că acesta va trema de betanelor și ar fi totuși cauza căderii acestui minister al regelui. Ceea ce nu se pare straordinar este că, cu numai diuinale guvernuri sănătatea reacționării, cînd încă se lege liberal bucuria impreuna, astă nu o pînă? Pentru cea ore pressă liberală din Viena condamnează la București, ceea ce ar doresc ferbinți la Viena? Noi suntem credință că descrierea terenelor, egalitatea drepturilor civili, religioase și politice, sufragiului universal, declararea bunurilor de mana mortă și înca strânsa, apoi investeaște grădini și obligatoriu să rămână mari reforme, și, pentru realizarea lor în Austria lucra, înseăcă organele opiniei libere din această imperia.

Așa și acum stăințele Domitorului Român și ca desfintări capitolanul cele ruginie care din drept străinilor pe pamantul României cu vătarema autonomei acesta-
si cu încarcarea și impedecești puterii executive,
sunt obiectul de felură atacuri din partea jurnalisticei nemțesci, băsări și hainea po-
stelor din manile Muscaniori și austriacor
și unei lumi românoase în ochii acestor dia-
nalistică neocalificabile. Trebuie să o refădum
cu colegialitate ca să ieșe de la astenme
fără neci cîtu motive și nedrepte pri căr-
dinsa depopularizare numai guvernului său
inaintea Românilor, că-o în România oménii
pot crede că acestea esoperatoriunii românoase
în eliștă un guvernatorul, ceea ce noi
nu numai nu credem ci și negăm; sau credem,
pote, jurnalistică a nemțesci de Vienna, că cele
3 milioane de Români din Austria salută de bu-
curia cîstodiu mai în tot dilele căte o litană
de reprimăriunii aruncate de redactori nepri-
cepți și de nisice corespondenți tîloaci și supă-
fratilor de dîn colo de Carpathi? Nu dormim
ca referințele de bună vecinetea între Austria
și România se înmulțesc și consolidează
din dîn dîn spre folosul ambelor staturi, și
pretindem ca presă s-înțelegea missiu-
neasă cea sublimă și detorâtă, era căcă
guvernul său și căcă o națiune vecine care
nu dă neici o cauză de caință. În fine am dor
ca acesta spreu căcă jurnalistică a nemțesci
din Austria să fie celu din urmă în acestu

Trăgemu atenția unicei cetitorilor nostri a supra siedinței senatului României, în care s'au desbatut proiectul de lege pentru dreptul de numire și destituire a capilor bisericești în România. Noi inca ne vom descurca mai târziu parerile noastre a sănătatea obiectu.

Intre Austria si Prussia se pregatesc rupaturi diplomatici din cauza ducatorilor, a caror a mediatizatia sub suveranitatea Prusiei va fi fapta imprimata, indaca ceasora va preface porturile de Kiel si de Hoerupen la pre-
inalta de Aisen, in porturi militari. Negocia-
tiunile se vor traga in incinta fara ca Austria
sa abandoneze de a se opune securizarilor
Prusiei, care steargand de invazie, discu-

telor va pregăti și va consuma ameșunea lor, apoi, — de ora ce mancandu — se poate face închiare la scopurile ulterioare a le Prusiei de a mai înghiți încă unele provincii, ba doru si regate a le Germaniei nordice, spre a deveni estimodu intru adevărui poter mare și spre a realiza uniunea germană!

Pretinții românilor la congresul
serbecu să fi formulat în următoarele puncte:
ca fondu naționale și bisericesc se pre-
tinde sumă de 870,100 R. apoi 4 monastiri
din 10, a nume: Hodosu, Besdinau, S.
Georgiu, și Mestiuș, întregu orasul Ara-
deului și fundațiunea Putneibiana era Versie-
nișorul și Temisiorul (orasele) de jumetate. As-
ceptanții informațiuni mai de aproape.

Revista diurnalistică.

Insiram acă mai antâi parerile ce le descrie în „Aug. Al. Z.” unu corespondinte

din Viena', care — precum crede lumea — se bucura de favorile cu fundul de despăsăfime¹ le imparte cu mana larga. DSA respandind la atacurile o vinu preste capula ministerialier din partea opusenei senatului român, dice intre altele cumeva din Schmerling ar scri si ar si vol si mai liberal de catu acuma: „dar nu pot, pentru ca chiarasem lui mi si numai de a ferici pre nemicii celi, liberali, si capaci de a gusta libertatea politica, ci guvernul parintescul al DSA sunt incredințati, si poporul primitive ce locuiesc in provincie resarcire, si de aceea do ministrul de statu si silitu a acomodata liberalitatea sa dupa mersu preceperici acestor popore romase in derectu. Aceste popore sunt casii copil, cariori sa nu li dai cutitul sa se joc eu si elu, era dupa ce senatul imperial insurbit a pronuntat egalitatea in principiu intre treile de corona, urmăre de stoc si ca nemicii cantu sa se multimăneca cu mai putina libertate a institutonilor politice. Acestea e o ideea ce n'au rotisit-o nici diurnalele de Viena'.

Dijurnalul „Wanderer“ ca să vorbească pre mări coloru a cu lu sustinu, face la numitul său correspunzător următoare observație: „Aurum“ da scris pentru ce nu se mesură libertatea cu măsura astă mică, pre candu noi aice în ţările amurilor să se măsore cu toate case în Anglia? De aceea și de lipa §. 13, de aceea ceeaște nu face de succesi măse instituțiilor, ceeași după marturisirea teofetelor, sunt neapărat de lipsă pentru veri-veicii constituționale. Pentru că poporile ce locuiesc din colo de Laia nu poseda cultură ce se recere pentru ca în stomacălor lor să poată porta altăluna libertate. Bieți popore din colo de Laia! ce vorbiti voi despre vericii constituționale de una mă dină, candu vecinii vor apăsună și fani de constituțiu v'au întrebuin în secol. Inventati de la numitul correspunzător ei săi suvenit pedește intru desvoltarea vericii constituționale a altor-u.

Diurnarele de Viena's nu lipescă să desemneze adresa legale electorale a Ugriciei, pentru că se convinge că ar fi dieta' vorbitie de Pestă și promite că va rezulta de complanare dăruind-o la 1848, săru si necessary rö lege nouă? De altă parte amintim că noi fidelitățile noastre și adâncam cu Ost. D. P. desabuzând astă cestino, ca per tangentem dis: „La Strigoia nu numai contea Barkóczy și-a exprimat te-temere contra' a rehabilitării legel electorale din 1848, dar în cîsa magnificării noastre s-a realizat cunventul”¹ Dăruind Barkóczy folosul oca-siunilor pentru a si-pronumea parerii sale, așa-să se sprijine mai lungă adresa diurnalăului Debattó, și din care extragem următoarele: Ce s'atinge de legile din 1848, voin spune convinsarea mea, căcă, prezența se spune, se va exercuta curând viață publică în Ungaria, în aceea și îndrepărtățirea care pare că se va exercita. Legă electorale din 1848, pentru mo-derul general și deschis din punct de ve-vale maghiari și sârbi. Astă legă, precum și art. V din 1848, a fost mutat provi-torial pentru dieta ce să conchidă la Pestă în acela-si an, deci n'a avut sanctio-nare cu caracterul normelor permanentă. Cumca și în diera a fostu estină astă parere, dovedesc ceteroasă că după ivirea diploma-tilor din octombrie s'au facutu locuri proprie-ni pentru o lege electorală ce ar fi se se octroie. Conferința de Strigonu a trebuit să-si gate-să se reprezinte pe 31. opt. dar nu să conchidă manu pana la 18. decie, și în acestu restimp prin teză se lăsaseră agitarile pentru legă-dăruind din 1848. Conferința de Strigonu a re-concurență principalei cumca legă din 1848, și adusă cu provisoriu, dar a disă și trebuie să se remانă în valitatea pană ce legălegatul să se îngrijește alături. Între abe impregna-rii ar fi buna acestu principiu, dar acum să se o sofia și dă pa evenimentele din 1848 Guvernul a recunoșcut astă legă, și a pri-mis la supra-si un oblegament moral. Dacea m'an refuză să nu plede pentru rehabilitarea legile electorale din 1848.

Pentru ce năștu vorbiu în dictă? Cauș a căco acolo "mănu" convină că nu se poate forma și o partea guvernamentală. Candu a eșuat din plăomă din optă a fostu în ca ide'a petrecării în comuni a sfârcuerilor conune, dar cugemantu că modulu acestor petrecări să va rezerva' dictiei să lu stărcăsă. Nu să intenplată astu-năștu, ne prevenă patosu' din faurăcă și în statorescă tōte, dar intracea simțul în sensibili imperiale insenmă a renunțat la dreptul publicu' ang. guvernului pretende să se primindă neconditumnatul cele ce ai le imbice.

vativului conte n'a facutu impressiune buna a
supr'a presei democratice magiare, care nu
nu au avut o menintere ofită cincimintale d'în 1848/9.

Protopopii,

Domnul meu ! Asiu dor si me intileg cu publica calea mai luminoara romaneasca in privinta puseintii, drepturilor si detinutorilor unei clase din cler, care la noi din seculii a fostu privita si tractata ca acel ochiul de lantii, carele sustine legamintea si intretinerea comunicațiunilor intre episcopatu dicentescu si intre parohii, cu acelui moderator, carele in suu impiedica lucru de mase despotice, frai in Josu conteneasese si respinge desfăsru si securizare.

Un amic mi-observă mai deunadi, că astăzi precum stănu în totă românească, cel mai puternic 1/3 parte dintre protopopi se află în o confuzie infițioasă cu privire la drepturile și deteriorările sale. Eu recunosc că asteneam confuziune domescă în aderău, că înce aceea-si se trage mai virtuosă de la nevoiasă confuziune ce domescă de anii 50 începând cu catedralele de dreptul canonici, din care despărțe protopopi săi nu se propună nimic, săn se propune numai una galimatiasnică, adeca una amestecă de cunoștințe din pracașă beccerică, resarcitorul ei teorii și și pracașă beccerică apusului; adăun încă și aci ar trebui să se suplină că publicitatea ceea ce nu împlină catedralele.

Care publicitate? me întrebă amicul — Cred că Dta. că publicitatii noastre i dă mană să se strângă cu clerul superior?

Acum te pricpeu ; mi-aducu si eu aminte, ca
unu archiepiscop mi-dise la a. 1858: „Decu-
se suferir, macar umbra de jurisdictie
la protopopii mei, mai bine voiesc se
amorii. Protopopii mei sunt comisari mei,
pe carii i esimtu candu vrea cu si i recifaluu
ca si candu afu cu eu cale etc.” — Nam tre-
cute nici acas impregnare cu vederea, ca in
cursul timpului, am ajunsu acolo catu cei
mai multi protopopii dupa intelesele vecinu,

sunt deo iſiți la rangu de archidiocini, viceprotopoli, inspectori, administratori, namenești și ce, mai seiu cu cim li ſau schimbati ſi patru facitul ſi cu brame. Scia ſi atâta, că niciari nu aveau o fida beſericeſcă, carea ſe cepe inadnu, ſi cu treble irachide, mi-vine inea a de ce, că în lipa de fără bisericea vremu a dîn cele polițesci ai sătote, pr-a cunda deschisă coloanele tronului opri-ai strămoșii, vorba pastă ceva-pastă ſi ramură de lemn, ſi subordonate. Pretez noastră cu deocamdată niciun cenu de lămaie năstrejă, ſi rosteloare, ſă ūnei biserici-puina, a români-

mai multă, de cătă ca se înțelegea a reproducere des propoții anci din cătă ne lasează scrierile protopopului Petru Maior din Istoria Besericăilor din a. 1813. Dacă apoi în cursul de anii 52 pustenie să dreptureze protopopului său schimbările său, nu văd însă protopop. Noi ne învățăm. Deci dăm cununa OO. Redactinii anca se învoiesc, în acela casu ar fi de a se reproduc după Petru Maior celu pusteniu în estrau curat și respectă drepturile și detinitorile protopopului său din suns ei cătă i stări, carea scrie 26 fără despre protopop, și să dă cartică acelui și scriitoru titulat Protopopulă dichiără, care se ocupă inadisumnum cu protopopii. Eu adică presupun, că pre acela scrie el voru fi având sănă OO. Redactinii, sădul profesori de dreptul canonice pe la seminarurile românești de ambele confesii, săn și unii și altii; preste ascătărele se voru fi afiindu si în cel dona bibliotecăi de la Blasiei, și pe la ddniu Cănonici, și pe la unii protopopii mai betrași.

Dupa opinia mea astăzi ce-va trebue să se facă mai multă de conchiamă sindeloră, care,oricine că va intra într-o casă în oraș, vorde să se vor conchiamă pretotindeni și vorde să ramână de rusești tot acela, care și mai au fruntea de a susține o cu cerbișor nerusinată, cumenă sindele ar fi o instituție calvină, ceea ce nu era în catolică orientală și occidentală, iradicatează în Scriptură, în tradiție și ilustrează cu numeroase exemple d'in toți seculii și d'in toate tările supuse crucei lui Iisus Cristos.

In partea II. Cap. 6. §. 11. Petru Maior si despose vice-protopopii, inspectori, administratori, notari pe opti foaie incepand cu si disertatiunea sa astia: „Titlul sunt acaselor ne audite in biserica sa; nice in biserica romaneasca, nici nu s-a audita pana in vecascul nostru. Notarii dreptu si mai nainte sa fosta la romani; ci ca marina se stabilesc protopopiaturi, in locu de protopop, fara (ci) in fiascicare protopopiatu era unul dintre preotii notarui langa protopopului locului, altele de protopop

... si supusu protopolului. A lui Ioanu Bobu
afare sunt aceste titule straine de legea gre-
cescă și de datea' bisericei românești. Ve-
dindu-i uide, că nu pôte dupa voințea
să lapede pe protopopi d'ñi derogatorii,
pentru că legea bisericei grecesci, și vecihii
obiicui al romanilor, si poruncile principilor
Ardealului, si craiescului Gheorghe pune pie-
dere indrasinări lui, — încep în tenuitură
acelea d'ñi care muria protopopii, a nu pane
protopopii, ci pre acelaie par cari i rânduia, ca
se părte derogatori' a ces protopopea în tenu-
turile acelai, i nume, pri cari vice-protopopii,
pre cari inspectori, pre cari administratori,
acum an începută a da si tene de notari
pre alcocore. Pre acela . . . . i lapada dupa
singura sburdarea sa si muta d'ñr'un locu
întralalt s. c. l. s. c. l.¹

Mi-va obișnuit cineva, că protopopul P. Maior, de să pre cînd săru unele ca acestea, nu se mai așă în funcție, să de protopopul S. Reghin, ci se așă în Buda ca revisor de carte, a scriu totuși pro domo sua și cu mare însufință asupra episcopului Bohu. Se spore; noi suntem această carte scriu și cîtuș cu 52 ani în urmă lui P. Maior, dora să mul săntomeni, vom să alege simburile d'în spulberă.

Se spore că cornul unor protopopi anca resurse prețare; tîinte mîntă d'în eam auditu la lestrani, că unii și-arogă drepturi de vicepani și impărta pedepsa de prisorii și de 15-25 bîte. Se abusa multu sănun. Dicătul an demnitatea unui protopop era crudă si tîrcoasă, apoi după spiritul de stamei al timpului nici arhieci anca nu era cu nimic mai blandi. El-spunea mosiu-netu, tetă maniu, popa Sioniu Cornea, că pre cîndu se hirotonise el cu Aradu, episcopul de acolo, unu om rabiata, zicea popoșilorlor palmi în altaria, în cătăreană urechile. Am cunoscutu unu episcopu tîrca românească, care ciomagă pre clirici, a cău se cîsa fumă d'în spate.

Se me speră erculu că se fin amicii ală-

... se în amintea autorului instituțiilor vechi numai pentru cei vechi, numărește să măcar și tradiționi, și anume: chiară pe atât de multă suță și nu-ameață în orări cu măsură despicătoare și ca astăzi mai întotdeauna atunci cand vedea căleșă să deschidă o să corege și instituții, să discida într-o conteagere mai multora. Se certăuțau și se alegeau ce este bună și sănătății unei cununa protopopioru. Îi cam crescuse trebuia de cunună pentru aceea se deceda la starcia de papărie și automată? Dică...

Dacă anume unii săru și în temut cu atinsul de unele concluse ale sfîndelor săci; deci ca unimile de la 1820 încep ar fi reînghiate cu mai multă pasare de instituții și lor se cele vechi, astă-din năi așață atâtaieri să planorisă, ca bisericii să fie în particula. Dupace presto voia imperială să chiară apă, să facă schimbări în toatele bisericești și lori, să nu dölu cel mai dîne, împăratul Carol VI, adunat pe 25. maiul 1739 la Blasini, în care numai protopopii au fostă d: trei dieci și cinci, la nr. 5 probându-se decretat: „Cele patru puncturi care se suprind sfinții urire, puritate și nelăsată în instituția noastră le vor paiza; era la mai multe cu nici una stigmată (praetextus) se nu și sfâlcă.” — Era la Nr. 6. „Legea canonicească, se dice pre romani Pravilă, afara ce acela, care să ramână astă fi în protiva Sf. anirii, se ramâna în poterea sa, și după aceea și ambe iudecătele”.

Inse de la minere fia de ajunsu aceste aieptari fugitive; canoniscii romanilor au detorina de a informa pe publicu in asemene cestiuni

Oradea mare începutul lui martie 1865.
Correspondința Beiușiana din 26. ianuarie publicată în numărul 6. al Concordiei a statu produce în publicului român o întărirea profundă, și a dă ocasie la mai mulți deduceri și combinații psihologice, a pră românilor Bihoreni; totodată pe vîrnumul actual al Comunitatii, și respective ne Ilustrările se administrațiale.

Din acel boud naturalism, că cu greu și-a spus adeverul noi veninii în acsfăță a desvelit starea lucrului, și a luce tributul adeverului, acelui sentiu nobil umanitate, cercle de sigură reporta victoria sa în contra patinelor.

Dominula corespondinte facandu reviata's anului trecută, în acel's nu vede site de cău o mulinie de abururi și de neacuvințire urmată față cu romanismul; totodată s-a susținut dreptul ca suferinților nașinimite să dețină unu ciești de artificii; după ace's trece la unu pasă reacționă alt unor conaționali romani, la carea pasă aducă, prin care în comitatul Bihorului, la impulsul „unoru din omittorii”¹² mai multe comune române rechirseră pentru denumirea Iașt Sale administratorelor comitatene, în Comită supremă.

Noi nu cunoacem din adinsa procedură a
asă numitorului „unii din domini nostri”
nici incertură, ror faptei spre acela rezul-
tata în comunitate se face recursile amintite,
numai atâtă voinu se însemnă că nu trai-
mu în timpurile astie, și a autorităților im-
punatorie; acei indivizi și comunitate, care au
facut cereri, în totă intențierea ar trebuit
să-și alibă motivele să convingăre sal; apoi
deca au fosta acele la locu, săn crește, după
parere, nostra, desigură acestei cestianii
sabia din sferă prezintelui, la competitivitate
a vorbulor, carele va judeca între principiu si
opportunitate.

Nu voimă de cindă mai pe sfîndu în acăstă cestune, căci credem să suntem interesați; și scopul nă este mai alesu, ca revista desărură sănătatea colori negre, se o mai lumina cu florilele albe drăpetă. Cu acăstă suntemetă detori a deaderul. — Dicte onor. corespondinte, să cu guvernul Comis actualne, susținându-nă menajarea a ni vîde caușă limpe, aruncăta de iei colo, și trigranata; din partea tribunalelor respins; și ca în plecare, tributariilor nostri la deregatorile cenușări nu suntem multumiti.

Noi nu scrim ca guvernul Ilustritatii

Noi nu suntem ca guvernul Ilustratitale sa administreze, se fiu impiedicatale sa se fiu date indemnii spre impiedicarea folosirii limbii romane in comunie, ca limba sa fie folosita in afacerile interne; aceea inse scimus pozitiv, ca sunt si documente in archivului comitatului, care de la ore ai fost vorba de inlocuirea stafitului notarial roman, prototipul respectiv todeaua cu primul instructiunea de la comunitate, ca propusintea de candidat se o sa conformat recerintelor natuinali, si deveniva din neajunsare individului apt, sa facute statutie romana nu s'au putut denumi insu roman, denumitul todeaua au statut indrumata in decretul de denumire, ca limba poporului se o invente si in scrisu, ca numai sie-si va pot insu, deca din neajunsarea acestor recerinti natuinali va fi scosu in postul sau. Scimus domnouru si casu si acela, ca una prototip sub scutul escutului respectiv nu e cunoscute nici unu individu roman, nu pr-pusse de locu, Ilustratitase totu-si au denumit la statutine respectiva unu sau roman.

Estmodu sub guvernul Ilustratitale Sale au denumit 20. de notari romani, caror a confisiile cu comunitate L a statu in voin-za se introduc limba romana in afacerile publice ofisice, precum an facutu tot cerculu orodului, si mai deantece notaritatu de

prodru, si însă despropo notarului de
eiusi-Laguri; deea că lăti notari și res-
pective comune încă nu său folosuți de oca-
sunea imbiata, la acea nu pôrta vină guver-
nului comitatense, efcî în astă privință nu
bte de ordinatua demandativa.

Fotim încă din domeniul: sciti bine
ati avutu unu asă numită „domnu de ai
niei vostre“ carele n'au pră fostu amicu
mbei române, și cu carele de locu n'ati fos-
t indecestit; Illustratea Sa și în astă privin-
ția vi a facutu dreptitate.

Mai incolo Ilustrata sa, ca capulu administratiile politice, in privinta o folosintei unei romane si asupra tribunalului civila cu supraveghetori, ca-ci la plangerea unui locuitor roman, ce sedriu's nu voiesce a scrie documentele scrise in limba romana, a nula ordinatia de aci alaturata, (Urmeaza mai vale in estrau Red) de aci se poate deduci intenitua Ilust. Sale fata cu limbii romane destul de apriat; daca in contra acestelui desputescu' s-a intemplat totusi pe sedrie vre o abaterie de la ordinatiaunile si inalte, si acesta nu s-a notificat Ilust. Romani, atunci acesta casă eurei nu incurge in acrile interne a tribunalelor nu poate porni'a acela'c: sunteme inse securi, ca si aci in colo tota plangerile in acesta privita si vorba cast legeurile lor.

D. Vice-Presedinte declară deschisă descurcarea generală așpru a proiectului în totalitate, și invita pe D. Reprezentator a comunității Senatului să explicăvă ce va fi avutu a d-a din partea comitetului.

D. L. Lensis. În ceea ce privește în raportul de cărui s-a dată cître, ată potu vede, Domnitorul Senator, că, cu ocașia descurcării ce s'a urmărat în secțiune așpru a proiectului de lege relativă la alegerile de Mitropolit și Episcopi eparhiilor în România, s'a lăvit diferență opiniuni; unele în principiu legii, altele în cestinii de redactiune. Si însu-mi am fostu de opinioane majoritară în secțiunea d-a care facu parte, și am sprijinitu în descurcările ce au avut loc în seara comitetului delegaților, ca delegat alu secțiunii mele.

Cu această ocașie, am cantică să ne luminăm, să ne atingem cîtu de patru instituționali noastre constitutivale de astăzi prin vre-o dispunere ce ar li se contraria; sau am utata a se respectă dreptările Domitorialor, drepturi consacrate prin pactul fundamental alături de și în fine să sună întră nimicu din cercula atribuționalu corporu nostru.

Cu toate acestea, Domnitorul, precum sună onore și vi spune, în minoritatea secțiunilor, pe lancha obiectivului de redactare ce s-a facut, s'a cerută si adoptarea principiului inamovibilității pentru mulți funcționari ai Clerului de care acesta proiect se occupă.

Dar, Domnitorul, pentru ce avea Găverneala a creată atâtă instituționali civilizației, și încă nu a dotată tîr'ă noastră și cu aceea a inamovibilității? Negreția, Domnitorul, pentru că acădă instituție cere nici condiționii inerente el, acădă capacitate, independentă și mai pre susă de totă moralitate; aceste condiții, Domnitorul, sunt producționele inteligenției și civilizației, și prin urmare trebuie să se aprecieze momentul acel în care să potemă proclama și în tîr'ă noastră o ademână instituționale. De acea, Domnitorul, comitetul însarcinat cu cercetarea d-nou a acestui proiect de lege, în urmăritate a votată legă în tecnică prezentă s'a votat de Onor. Adunare și am obținută a declară însu-mi Domnitorul, că astăzi o voia votă în consecinția cui se depălu con-victiune.

D. Scarlat Roseti Domnitorul Senator, via și iau cantică inițiată Drăvăre într-o cestină fără serioză, într-o cestină de cea mai mare importanță, cestină de religiune. Cusăciută, Domnitorul, cîtu de grele și cătu de spinose sunt cestinile ce se atingă de religiune, și istoria nu spune în toate dilele triste și neocroșită rezultata cu o lăsată totu dăună în urma desărăcerile religișe, ori candă s-a facut cea mai mică restalucire, ori candă s'a prezischiște o iată macară d-nou ce a etarită odată canonică Sfantului Apostol, d-nou cea a legiuină odată Santele Studie legiuină, ce primidă pe toate cele-lalte legiuină be-serioză.

In vederea cu ocoșință a acstoră, via și iau cantică cu ea mai mare sfârșal, ca temere chiară, și sunt bine încredințatul că Onor. Senator întregu imparătoarește de o potriva în mîne acesta temere, ac-ște și sfârș.

Uitându-ne mai atâtă împregjirul nostru, nu vedemă pe cei de dreptă membru-i acăstui inaltă Corpă, pe cei mai cu seama de dreptă și de datorie apăratori ai religiunii noastre, pe cei meniti a mantine și apără sană-ta noastră.

Dicăndu-acătă, nu dăru și înfruntea cui-va starea cea jalină în care Ecleșia noastră Române se alătă astă-di. Nevoilă neconvenientă d-năz, împregjir politice, care pôte nu depindea de la noi, cu care a fost aduse ibida neocroșită noastră patria a statu cau-nă cea mai principală, care a tinenut tîr'ă mea multă și, în mai multe rouduri în vederea de pastori și de hainevești, Mitropoliti și Episcopi. Să nu înfruntemă dñăz nimeni acăsta jalină stare a Ecle-siei noastre, ci să grăbimă mai bine a depune cu totu la pieptele Trouărilor Saverzanilor, noștri sentimente noastre de cea mai inaltă, recunoștință, căci în surburătempu de candă națiu-nă i-a încredințatul cu descurcări destinate ei, Maria. Sa însemnămtele sălă de pietate, simfondă de o potriva cu noi lipsă ce căre-patră de pastori și ei de hainevești, a deținută chih-diulure Camorii legiuină, și, s'a năstră, bantrioru poporului, intenționarea acestei grubinice si sacre necesită.

Să intrădeveru, Domnitorul, uitându-ne împregjirul nostru na ne vomu potrăpî d-a ne intrebă unde sunt parintii Ecleșiei noastre Române, unde sunt teologii, unde sunt dascaliști Santele noastre religiuni, că să ne obuze, să îndepărteză bătăliile noastre, să ne pună pe adverață ale a credință, candă în gresie, să d-ninăscină ne am abate din ea?

Să ne uităm, Domnitorul, năcare împregjirul nostru, și să obuzeamă ană de grava, și săia de spinosă, și să deobrază, de orii ce eguașă perso-nală, și să marturismă în depăna sinceritate, că putin, forte patini sunt ani ca acela into noi. Eu, Domni-leru, cătu pentru mine în parte, marturismă în cu-

getă și la umilitate cu oas facuta este mai mică stătută metodă acostă inaltă el sacre scintia a teologii, și astă pînă patru patru tîr'ă mea dñe. Văschiu, mar-turismă ascenție în cugeta, itra și pînă se tacatu de prepucitor, și, cestie pînă sunt acia ce aciu el se spăciu în cestia eccl'să schită, itra și pînă facu apăsă la totu noi, căci sunt bînă încredințata că rău-nă și evlavia cătră Santele, wa îndepăr lipă'a ori unde va cere trebuită; șiua mai cu stîră apăsă la cotangenta tu de scintie ce ne-a adus soror' a mitra Moldova, care în tempul acestă un avutu pe Tronurile pastoreasci Episcopi și Arhiepiscopi Iacob, Veniamin, d'ntre cei vechi, Scriban și Melchizedec d'ltare celu noi, și unde studiile teologice nu a fostă atâtă de levitasă și stîră de nemocoroce ca la noi, și cătă totu astă'stă temere, cu totă sfârșită, de mijloc, în care ne afișu-nă cu totă scintinea templui de endă dile ce ne-am datu pentru desărăcere, nici cestină atâtă de spinosă, cu totă deservită lipsă de cartă bisericeșă în care ne sfîrșu-nă, și uia întră în arena, și celor voro voi și-mă înfrântă slăbiciunile mijlociorăde, veiu respondă ca sternutia, că d'atorie im-periose, o d'atorie ce pînă prima, și ordona se întra în arena, cu orii ce felu de armă măsu-nă affa în ma-nile mele.

Cestină darea ce ne preocupa astă-di Domnitorul, este proiectul cu titlu de: legă pentru numărul de Mitropolit și Episcopi Eparhiști în R.omania.

Se analizău dacea proiectu cu cea mai mare bagare de seara, cu scrupulozitate si soluție dacea ce merita una asemenea serioză proiectu.

Art. 1. alături acostă proiectu cuprinde: Metropolitii și Episcopii eparhiilor ai României se numesc de Domu, după o presentare a Ministerului Cultelor, în urmă deliberatiunii Consiliului de Mînistri.

Domnitorul, acosta antău articolu alături proiectul este în potriva canonelor sanctiori Apostoli, în potriva sanctelor Sfintelor. Situația si atacu religiunii ia adunale inimie ei.

Este în contra strămoșilor noastre obiceiuri patriarcale.

Ori unde s'a luată acestuă drepta de la eccl'să a să reacție în manile guvernului, a produsă cele mai neocroșite si pentru eccl'să potu dice cătă mai se-mădose rezultate.

Grăbeau a ve prevesti, Dloru, că orii cete voia rost inaintea Drăvăre nu voră și cătă facu-turi istorice, adveru-ri pe care le voro dovedi cu scriptura în măsă.

Ama dura eșa cu antău articolu alături proiectul este în contra sanctelor canonos și sancto-rii sineadă si cătă religiunei în fondul ini-mei măsă.

Cela d'antău Episcopu alu santei noastre religiuni a fostă Mantauroitorul, Iosu Christos, cătă a traitu elu a ieau iausi pe apostoli si Pe propovăduitorii sancti noastre religiuni.

Dupa inaltărie lai kei, apostoli, imprenă cu poporul, alegan mai atâtă pe acei se despoile, apoi dr-ei-santii apostoli, cu darul ce se despoile de sun, i sacră se sărătonișă. La cea d'antău lipsă ce s'a ivită de una spontană în localul lui Iuda Iscariotanul, romândele locu lui vacanță, sanctul Petru adunându în mijlocu unescionul ce se po-porul, le au arătătă că se cuvîne să alega pe unul d'ei cînătă deci și dei d'asciupi ce a incotuit pe Domnul Cristosu de la începuta pana la inaltărie, sa si a propusă doi, pe Iosu Barabas numita Jue-ta, si pe Mathias; apoi, sanctul Petru, invocându Pe Dumnezelui, a diu azi: Tu, Domne secolilor de inimile totulor, are-ște d'nii acesti doi pe unule pe care vel alege, si totă dăteră sortii lor, si cadau sortiul pe Mathias, pe carele apoi l'a și chiaro-ponită. Ecce, Dloru, ce spune sancta scripitura pentru cea, d'antău alegeră de episcopu facuta de cătă d'antău creștini si patriachi ai religiunii noastre, si sco-tescu că ar fi destul acăsa ce să ne arze oportunită dura cu trebue să procedem si noi intră alegeră Episcopilor nostri.

Cu toate acostă și mergemă mai nainte cere-cândă scriptură. Cusăciută, Dloru, persecutarea ce la începută, a încercat religiuna nostra; cunosceti că credințiosă se adună prin pesteri și prin ghinișu, și să pote savori scătate maletere; indată, iude ce religiunea cristiană a începută să se toleră, indătă ce a ajunsă a fi religiune a Statului, chileonete să-pasănu în luară și să-savarsări, în vîlgeju si întocmai după prescripționii sanctilor apostoli, a căreia se inteleagă mai bine testul săntării canones, trebuie să ne intereseze putin, la cei d'antău tempi ai religiunii.

Cunosceti mai bine de cătă mină, Dloru, cum se facea adunările pe acele tempuri; și adună po-

porulă locuri orătice; după ce se adună, toti, clerici și poporul prătăvici, și, apără, itali, cum anu dică la nouă ușeri, invită pe oratori dicendu-le: *az dăjăvătorul domnitor*, cîse vorăte și că cuventul? oratori cari voră se vorbesc se urcă pe o pete ce se numă-ște, cu săi pătă vîlă populare, cum este la noi astă urba"; după ce vorbă oratori, calu ce pre-sădă adunarea facea cum face la noi în totă diile D. nostru Președinte, decă *în locu sănătătisca și zică,* cîne este de acostă parece se infăla man'a.

(Va urma.)

NOUTATI ESTERNE.

FRANCIA. La ordinea diile, și acum'a reportul ministerului instrucțiunile publice asternute Imperatorul pentru instrucțiunile popula-re gratuite și obligatorie. Acestu reportu cuprinde 17 coloane în Monitoriu, unde să publicate fară de costă de scleru lată măștrii ci numai cu convoiere Imperatorul. Noi estragenu din numitul reportu următorile date:

"Dacă voru societă' cestimă deșteapta de la veră'a d'inter' 7 si 13 ani, atunci numărul teritoriu ce crecerătă secolă în 1863, e 3,133,540 din 4,018,427 deci deficitul e de 848,887 capete, o sumă mare. D'intre tenerii ce crecerătă secolă mai multă ca a treia-partă abăi învîță 6 lume int' unu an. În 1863, eis din școlă 657,401 de teneri, d'intre cari 395,303 nu secula nicii nici seri, e 292,008 sciuai numai patiente său mai nemica. La recrutare în 1862, cam a tria-partă a recrutatoru nu secula cestii si serie. Daca consultuim actele de casatorie, vedem că în 1862, d'intre 100 de barbat 28 nu secula, cesta, era la femei sunt 43 int' sute. Daca tragem paralele intre crime si nescință, vedem că int' 100 de accusati, 81 nu au inventat carte." La capetă adauge ministerul:

"Se-i inventau pe omeni a cestii, și se dănu în manile lor numai carti bune și folositoare. Se-i inventau pe face societă, și ei indată voru se că spese costa o revoluție. Se li lumina spiretul, și ei vor cunoscă organi-mul statului nostru, care devolă o apăriție ca machina de vaporu, conduce cu repede-rii omeni către scop, daca calea e libera, dar de i se pune pedeșa, el împinge la morte."

Adreșa senatului francez e resunetul celu mai fiabil, datele ideelor pronunciate de imperatoru în cuvîntul de tronu. — Principe Morny pres. camerei deput., a repausat în 10 l.

VARIETATI.

Femei si morbi in Transilvania. K. K. nu aduce spăimântelor' să ceară în Traia's a latită una morbă patofuncțională, care — prin coastea of. în cotația Clujului si pînă campie — să adver-țească cema și urmare să fomete și domesci în multe locuri, si a extremității celor rea de cociâne de cuciudă, cu cari se susține o mare parte o populație, cu cari se descurcă la pînă la cîteva săptămâni patofuncție i liposau bonii. În senatul imperială audiurom si interpellante peștei ce lipită din Galitia, nu sciind ce cugeta să în astă privita senatorii Treni. Omenei pură, intardări și peribă.

— "Maramureș" este titlul unui diurnală politico-economică si socială ce se publică la Sighetu Marmației în limbă maghiară, sub redacționarea dist. Stephan Szilagyi, consiliatorul primării și Gavrilă Vásáry, desă editoria si proprietară cunoscute re-mună de nascere din Giurgiu-Jara. El promite a reprezenta totă interesul numitului comitat, a trage la desărăcere si cestină ce atinge, dăru' întrigă.

Pentru noi pare de ună interesa, mai mare următoare pasajă din programul numitului diurnală: "Nu vom intărili a chiriafiră parcerie în cestină nationalităților, asculțându cu sareu rea veri-cescentă sinecără dandă hot re-cară exprimeri de pe rîri, în cestină cea sărbătoare intregăție teritoriul patriei și a constituiției ei, cără nu vom accepta nici candă ca diurnalul nostru să rumpă, constide-gea și să propage idei retacătoare." — Noi acceptă-mă cu redacționii cestimă diurnală nu va parcăde pre calea altora, asemenea diurnale provințiale, d.e. "Tîslăuciu din Satu-Mare" si "Biharia" de nefericită memoria cari nescindu se înălțătă pînă angustele lor concepte de patriottism era noșoară organe de desordine si sumătătirea selecță, cu celiu d'antă latuțetu ale rengăgători. Daca, "Maramureșul" va parcăde pre alta cale si a numă cea din progra-mul său, atunci noi salutării apărare, îi si tindemă man'a fratreasca redacționii lor.

Proprietar si editorul: Sigismund Pop; Redactorul respundător: Alexandru Roman.